

Villreinnemnda for Rondane og Sølnekletten

PROTOKOLL FRA ARBEIDSUTVALGET – mailbehandling mars/april 2020

Deltakere: Jørund Båtstad, Solvår Brustad Lilleeng, Trond Ivar Paaske (sak 2020/19), Ane Eriksen Hamilton (sak 2020/20 og 2020/21), Laila Bårdsløkken (sak 2020/22).

2020/19 BREISJØSETER – KLAGE PÅ DISPENSASJON OM UTBYGGING?

SAKSOPPLYSNINGER

I sak 2020/6 avgav nemnda høringsuttale til Alvdal kommune angående utvidelser av selvbetjeningskvarteret på Breisjøseter turishytte. Nemnda frarådde at dispensasjon ble innvilget. Også Sølnekletten Villreinområde og Fylkesmannen i Innlandet frarådde dispensasjon.

Kommunene vedtok likevel 12.03.2020 å innvilge dispensasjonen som omsøkt. Vedtaket ble oversendt lørdag 14.03.

Nemndas uttale og kommunens vedtak ble oversendt AU i nemnda med kopi til resten av nemnda 20.03:

«Saken er av prinsipiell karakter fordi den gjelder påbygg inne i nasjonalt villreinområde i Sølnekletten. Til orientering har nemnda nå etter jul fått medhold i en klage på påbygg på et fritidshus i Ringebru kommune i nasjonalt villreinområde i Rondane (se vedlegget «Klageavgjørelse»). Jeg hadde tenkt å ta dette som en orienteringssak på neste møte i nemnda, men sender det med nå, siden det har relevans for saken.

Arbeidsutvalget bes om å vurdere om nemnda bør påklage saken. Ber om tilbakemelding på dette i løpet av torsdag 26.mars. Dersom AU velger å klage på saken, har vanlig prosedyre vært at leder gis fullmakt til å godkjenne et evt. klagebrev, som sekretæren skriver. Dette fordi klagefristen i slike saker er kort».

STYRETS BEHANDLING

AUs medlemmer svarte på saken pr. mail. Siden det var uenighet og usikkerhet om hva nemnda burde beslutte, ble det innkalt til telefonmøte tirsdag 31.mars.

På telefonmøtet 31. mars var AUs medlemmer enige om at dette var en vanskelig sak. Leder i nemnda viste til at Sølnekletten er et område som har lite ferdsel i dag, sammenlignet med Rondane. Det er derfor desto viktigere å være «føre-var» for å unngå samme utvikling som i Rondane, der den nordlige stammen er delt i to på akse Mysusæter-Rondvassbu-Straumbu. I Rondane er det betydelig trafikk til selvbetjeningshyttene i skuldresesongene, og denne trafikken ser ut til å være økende. En ser også en utvikling i Rondane der turishyttene utvikler nye aktivitetstilbud, som guida turer og utleie av randonee-utstyr. En stor selvbetjeningshytte vil kunne føre til at grupper som ønsker topturer søker seg inn i området.

På den andre siden ble det fra kommunenes representant i AU pekt på at dersom en utvidelse av selvbetjeningskvarteret på Breisjøseter fører til at sesongen for betjent drift innskrenkes på vinteren,

vil dette antakelig redusere dagstrafikken inn til hytta. Dette fordi en oppvarmet, betjent hytte med serveringstilbud er et mer attraktivt turmål enn en selvbetjeningshytte. En styrking av drifta på Breisjøseter vil også bidra til å opprettholde seterdrifta og kulturlandskapet, og saken skiller seg slik sett fra utvidelser av «ordinære» turisthytter.

Nettet av turisthytter i Sølnekletten består av en trekant, mellom Breisjøseter, Storgrytdalseter og Korsberghytta. Reinen bruker sommerstid i større grad områdene sør-øst i Sølen, der det er fredeligere. Aktivitet i dette området er en større trussel for villreinen enn langs det etablerte rutenettet.

Som enkeltsak, isolert sett, og med dagens ferdselsnivå, vil utvidelsen av Breisjøseter kunne være akseptabel dersom ferdselen i vinterhalvåret ikke endres/økes. Nemndas innvendinger var imidlertid først og fremst knyttet til framtidig utvikling og presedensvirkning for andre turisthytter i området.

I forhold til presedens vil imidlertid tiltaket kunne forsvares ved at en forkorting av perioden for betjent drift på vinteren sannsynligvis vil føre til mindre dagsturtrafikk, og hensynet til å opprettholde kulturlandskapet der setrene er det viktigste elementet.

AU mente imidlertid at det også var nødvendig å sikre at ferdselspresset på vinteren og i kalvingstida ikke øker. Dette er en rolig periode for villreinen. Fra nestleder ble det derfor framsatt forslag om å innskrenke åpningstidene til selvbetjeningskvarteret. De to andre selvbetjeningshyttene i området har stengt mellom 16.oktober og 14.februar. I Rondane er selvbetjeningshyttene stengt i kalvingsperioden på våren.

VEDTAK

Nemnda ønsker å klage på *vilkårene* i vedtaket fra Alvdal kommune. Det må settes vilkår om at selvbetjeningskvarteret skal være stengt i samme periode som de to andre selvbetjeningshyttene i området, og også på vårparten, rundt kalvingstida.

Nemndas sekretær utarbeider forslag til klage som sendes AUs medlemmer for godkjenning.

ETTER MØTET

Sølnekletten Villreinområde hadde som nevnt også frarådd utvidelsen på Breisjøseter. Da de ble kjent med nemndas vedtak, spurte de om det var aktuelt å sende en felles klage til Alvdal kommune. Utkastet til klage ble derfor også sendt til Sølen Villreinområde. De meldte tilbake at de ønsket å stille seg bak klagen. Det ble derfor sendt en felles klage fra nemnda og utvalget. En slik felles klage gir klagen større tyngde.

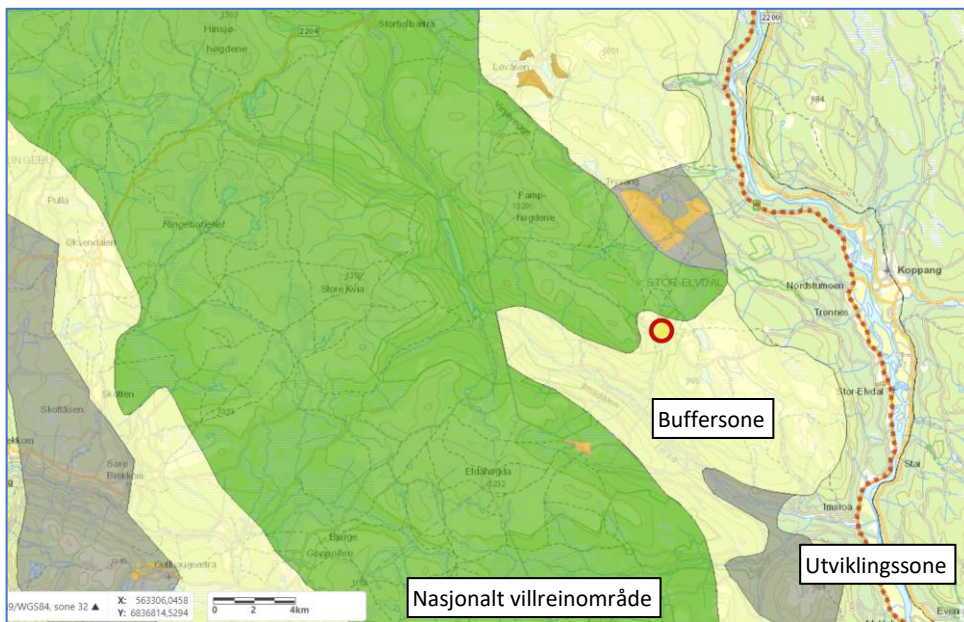
2020/20 STOR-ELVDAL – OPPSETTING AV ANNEKS

SAKSOPPLYSNINGER

Stor-Elvdal kommune har mottatt søknad om oppsetting av anneks på 25 m² BRA. Total bygningsmasse på eiendommen etter utvidelse vil være 91 m² BRA.

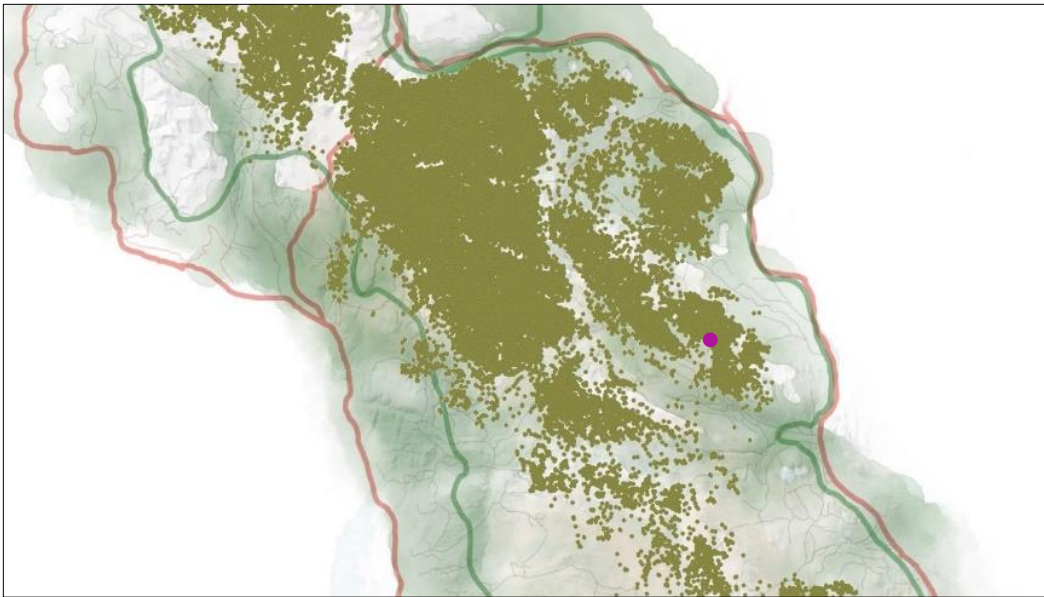
Forholdet til Regional plan for Rondane-Sølnkletten

Eiendommen ligger i buffersona i regional plan, der det kan gis rom for tilbygg, uthus og anneks på godkjente bebygde fritidseiendommer utenfor regulert felt innenfor en øvre ramme på 120 m².

Figur 1. Utsnitt fra regional plan for Rondane-Sølnkletten. Gul-rød prikk markerer plassering av eiendommen

Villreinens arealbruk

Figur 2. GPS-merkede simler i perioden mars 2010 tom april 2018. (Lilla prikk er omtrentlig plassering av hytta) Kilde: <http://server.villrein.no/fokus/rn/>

Ved godkjenning av regionalplanen var ikke kunnskapsstatusen like god for alle områder. Som en oppfølging av planen er det gjennomført en kartlegging av villreinens arealbruk i Fampen og tilgrensende områder (NINA Rapport 1300, 2016). Kommunal- og moderniseringsdepartementet har uttalt at de forutsetter at dette kunnskapsgrunnlaget blir hensyntatt i kommunenes planarbeid (brev 30.08.17). Det følger for øvrig også av naturmangfoldlovas §8 om kunnskapsgrunnlaget at ny, vitenskapelig kunnskap som er framkommet etter at regionalplanen ble godkjent, skal hensyntas ved vurderinger av inngrep.

NINA Rapport 1300 slår bl.a. fast følgende:

«Resultata viser at alle kategorier dyr – bukkar, simler og ungdyr/kalvar – nyttar området. Det er særleg i barmarksesongen området blir nytta, men dei høgareliggende snau fjellsområda har dei siste år også vore nytta på sein vinteren.....Ut frå GPS-plott frå merka simler og informasjon om flokkstorleiken merkadyra har inngått i, er det grunnlag for å seie at store delar av Fampenområdet har vore brukt av rein gjennom store delar av året i perioden 2009-2016. Dei nordlege og sørlege delane av området, kategorisert som Hensynssone nr.2 Buffersone i Regional plan for Rondane og Sølknletten, har også vore brukt i omfattande grad. Mønsteret av GPS-plott frå barmarksperioden i 2009-2016 indikerer såleis at desse områda har vore like mykje nytta av reinen som områda i vest, kategorisert som nr.1 Nasjonalt villreinområde».

VURDERING

Eiendommen der det søkes om oppsetting av anneks ligger i et område som er viktig for villreinen. Dette krever en grundig vurdering fra kommunens side ved dispensasjonssøknader om å utvide boarealet for fritidseiendommer.

Stor-Elvdal kommune er sammen med Ringebu kommune de kommunene i Rondane-området som nemnda mottar flest dispensasjonssaker fra. Kommuneplanen (arealdelen) for Ringebu kommune ble avgjort av Kommunal- og moderniseringsdepartementet (KMD) i juni 2019. KMD tillot da at hytter i utviklingssonen i reguleringsplanen kunne utvides til 120 m² BRA uten dispensasjonsbehandling (dvs. behandles kun som byggesak). For buffersonen tillot ikke KMD en slik praksis:

Kommunal- og moderniseringsdepartementet mener det er positivt at kommunen vil avklare rammene for utvidelse av eksisterende fritidsboliger utenom regulerte områder, slik at saksbehandlingen av tiltak på disse eiendommene kan forenkles. Det mangler likevel en konkret og områdevis vurdering av utbyggingsramme og konsekvenser for villreinen, slik den regionale planen forutsetter.....Kommunen bør ved neste revisjon av kommuneplanens arealdel foreta en mer konkret vurdering av fritidsboligene i buffersonen i forhold til øvre ramme for utvidelse, slik at også disse fritidsboligene kan avsettes til LNF-spredd fritidsbebyggelse».

KLDs avgjørelse innebærer med andre ord at hytter i buffersona ikke *automatisk* kan utvides til 120 m² BRA.

Kommunen har oversendt saken uten noen form for vurdering. Saken er ikke vurdert i forhold til Naturmangfoldlova §10 om samla belastning, og det er heller ikke foretatt noen ulempestvurdering etter Pbl. §19-2 (fordelene ved å gi dispensasjon skal være klart større enn ulempene etter en samlet vurdering).

Det er uklart hvor mange fritidshus kommunen har pr. i dag i buffersona til regional plan, eller hvilken størrelse de har. Det er derfor heller ikke mulig å vurdere de samla konsekvensene en utvidelse av eksisterende hytter i ulike deler av buffersona i kommunen.

Eiendommen ligger ifølge kommuneplanens arealdel i LNF-område der ny eller vesentlig utvidelse av bebyggelse som ikke har direkte sammenheng med stedbunden næring ikke er tillatt. Fordelene ved å innvilge dispensasjon er ikke begrunnet.

Stor-Elvdal kommune er i gang med å revidere kommuneplanens arealdel. Villreinnemnda har også i tidligere høringsuttalelser tilrådd at utvidelser av eksisterende fritidshus i hensynssonene i regionalplanområdet behandles som et tema i kommuneplanen. En samla og konkret vurdering av hva utvidelser av eksisterende fritidsboliger i hensynssonene i regionalplanen samla sett vil ha å si for villreinen, vurderes som nødvendig for å oppfylle kravet i naturmangfoldlovas §10 om samla belastning. Avgjørelsen fra Kommunal- og moderniseringsdepartementet for kommuneplanen for Ringebu understreker nettopp dette.

FORSLAG TIL VEDTAK

Villreinnemnda etterlyser en vurdering fra kommunen både i forhold til Naturmangfoldlovas §10 og Plan- og bygningslovas §19-2.

Villreinnemnda oppfordrer på ny kommunen til å foreta en mer samla og konkret vurdering av utvidelser av eksisterende fritidsboliger i hensynssonene i regionalplanen, slik at en får en oversikt over hva utvidelser i ulike områder samlet sett vil kunne bety (jfr. Naturmangfoldlova §10). Vi viser her til retningslinjene i regionalplanen for Rondane-Sølnkletten som tilrår en konkret vurdering av ulike hensyn i ulike delområder i kommunene, og Kommunal- og moderniseringsdepartementets avgjørelse for kommuneplan Ringebu (arealdelen) fra 2019.

Ny kunnskap som er framkommet etter at Regionalplanen for Rondane-Sølnkletten ble godkjent i 2013 viser at den aktuelle eiendommen ligger i et område av stor betydning for villreinen i Rondane.

Villreinnemnda vil derfor sterkt frarå at dispensasjon innvilges før en samla vurdering av eksisterende fritidshus i hensynssonene i regionalplanområdet er foretatt, jfr. Naturmangfoldlova §10.

Villreinnemnda ber om å få kommunenes vedtak tilsendt.

STYRETS BEHANDLING

Ingen merknader.

VEDTAK

Villreinnemnda etterlyser en vurdering fra kommunen både i forhold til Naturmangfoldlovas §10 og Plan- og bygningslovas §19-2.

Villreinnemnda oppfordrer på ny kommunen til å foreta en mer samla og konkret vurdering av utvidelser av eksisterende fritidsboliger i hensynssonene i regionalplanen, slik at en får en oversikt over hva utvidelser i ulike områder samlet sett vil kunne bety (jfr. Naturmangfoldlova §10). Vi viser her til retningslinjene i regionalplanen for Rondane-Sølnkletten som tilrår en konkret vurdering av ulike hensyn i ulike delområder i kommunene, og Kommunal- og moderniseringsdepartementets avgjørelse for kommuneplan Ringebu (arealdelen) fra 2019.

Ny kunnskap som er framkommet etter at Regionalplanen for Rondane-Sølnkletten ble godkjent i 2013 viser at den aktuelle eiendommen ligger i et område av stor betydning for villreinen i Rondane. Villreinnemnda vil derfor sterkt frarå at dispensasjon innvilges før en samla vurdering av eksisterende fritidshus i hensynssonene i regionalplanområdet er foretatt, jfr. Naturmangfoldlova §10.

Villreinnemnda ber om å få kommunenes vedtak tilsendt.

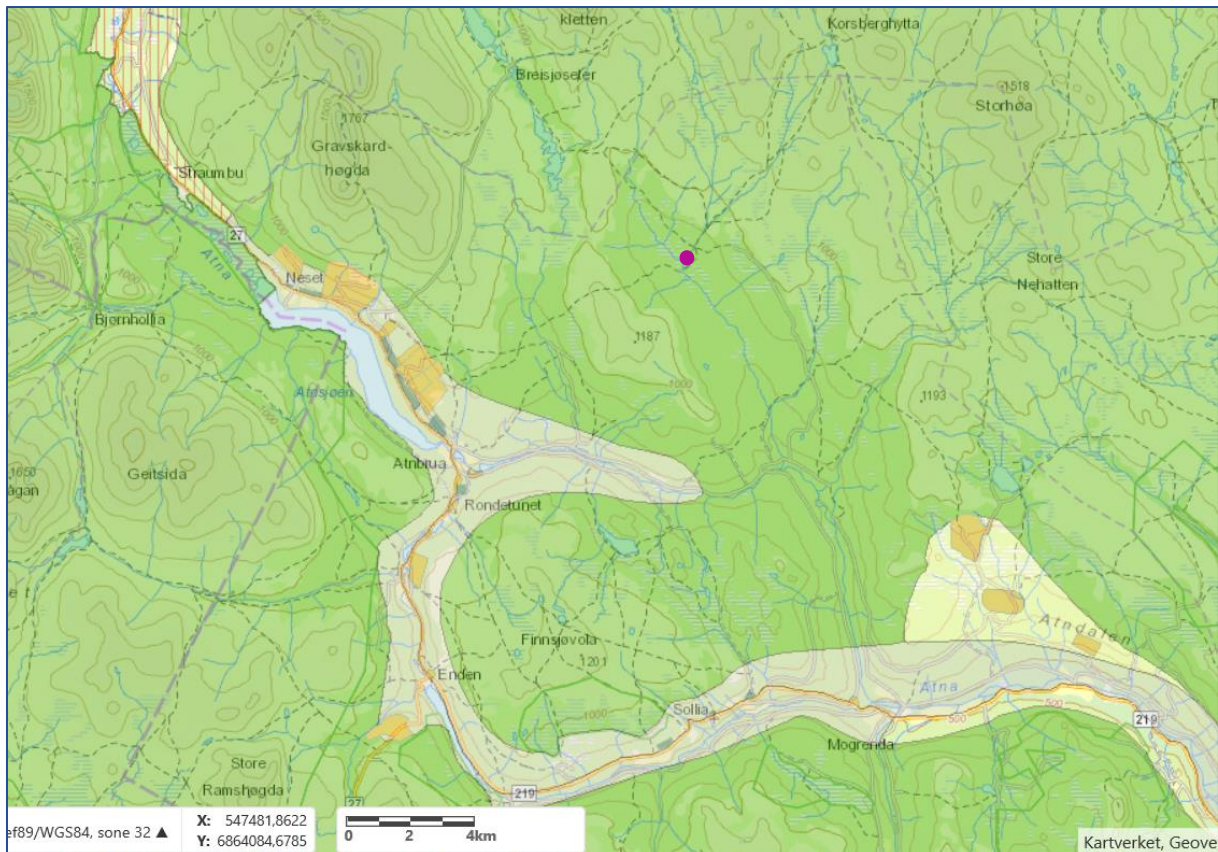
2020/21 STOR-ELVDAL– OPPSETTING AV UTHUS

SAKSOPPLYSNINGER

Stor-Elvdal kommune har mottatt søknad om oppføring av kombinert vedskjul og hundehus (10,4 m² BRA) til eksisterende hytte. Bygningsmassen på eiendommen i dag består av en hytte med et bruksareal på 88 m². Totalareal etter evt. utbygging blir på ca. 98 m² BRA.

Forholdet til Regional plan for Rondane-Sølnkletten

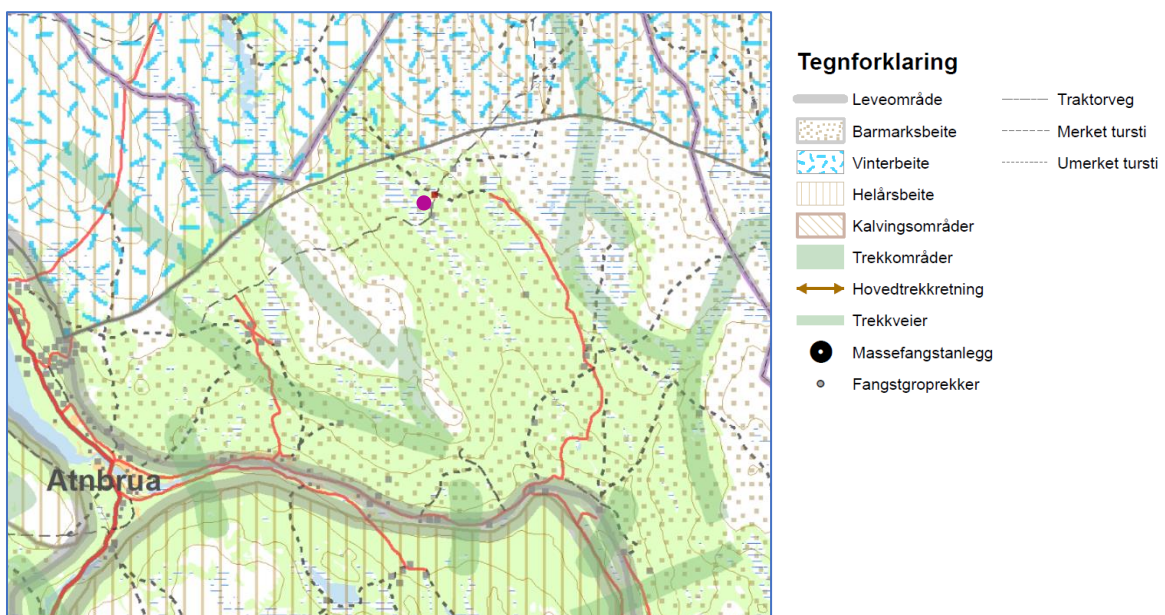
Eiendommen det søkaes om dispensasjon for ligger i nasjonalt villreinområde (jfr. figur 3). I følge retningslinjene for regionalplanen kan det vurderes tilbygg, uthus og anneks på eksisterende godkjente bebygde fritidseiendommer utenfor regulert felt.

● *Figur 3. Lokalisering av eiendommen der det ønskes uthus. Nasjonalt villreinområde er mørkegrønt.*

Villreinsens arealbruk

I Sølnekletten er det ikke gjennomført GPS-merkinger av villrein. Som grunnlag for regionalplan Rondane-Sølnekletten ble det utarbeidet en rapport om kunnskapsstatus og leveområde (NINA Rapport 339). Hytta ligger her i område som brukes til barmarksbeite.

Figur 4. Villreinens leveområder. NINA Rapport 339 (2008) «Villreinen i Rondane-Sølnekletten. Kunnskapsstatus og leveområde». Lilla prikk viser eiendommens plassering.

Villreinnemndas behandling av tilsvarende saker

Villreinnemnda behandlet en noe lignende sak fra Folldal i 2018 (sak 2018/31). Her ble det søkt om tilbygg med størrelse 16,6 m² på ei bu som skulle romme utedo, vedskjul og lagerrom. Av presedenshensyn frarådte villreinnemnda dispensasjonen. Nasjonalparkstyret for Rondane-Dovre avsto seinere søknaden om dispensasjon.

I sak 2019/34 fra Stor-Elvdal frarådte også nemnda at det ble innvilget dispensasjon for bygging av uthus i nasjonalt villreinområde:

Villreinnemnda frarår ut fra presedenshensyn, jfr. vurderingene foran, at dispensasjon som omsøkt blir gitt. Det søkes her om oppføring av et relativt stort uthus (4 x 5 meter) på en eiendom hvor det allerede finnes et stort naust (41 m²) ca. 50 meter fra hytta. Det må vurderes i hvilken grad eksisterende naust kan fylle de lagringsbehov som finnes, evt. etter en ombygging. Dersom det fortsatt er behov for lagringsplass f.eks. for ved, kan et adskillig mindre uthus nær hytta vurderes. Hvis et mindre uthus blir akseptert, må det settes vilkår om at det ikke skal installeres pipe i uthuset, og at uthuset ikke seinere kan omgjøres til beboelsesrom.

VURDERING

Nemnda har i to tilsvarende saker frarådd bygging av uthus/lagerrom i nasjonalt villreinområde i Rondane. I begge saker har påbygg/uthus vært endel større enn søknaden det her gjelder.

Saken fra Folldal gjaldt søknaden påbygg på beboelseshus. Dette gjør omgjøring fra lagerrom til beboelsesrom enkelt i framtida, og denne typen påbygg krever derfor en strengere vurdering enn enkeltstående uthus. I sak 2019/34 var det allerede et stort naust nær hytta.

Denne saken gjelder Sølnekletten, som har et mindre utbyggingspress enn Rondane. Saken skiller seg også fra foregående saker ved at det er et frittstående uthus, at arealet er beskjedent og at det ikke er noe uthus på eiendommen i utgangspunktet.

Et uthus med bod og vedskjul vil ikke medføre økning av boarealet. Det er imidlertid viktig at slike bygg ikke seinere omgjøres til oppholdsrom. Dette kan gjøres ved å sette vilkår om at det ikke er tillatt med pipe/ildsted i uthuset.

FORSLAG TIL VEDTAK

Villreinnemnda ikke innvendinger til at det gis tillatelse til oppføring av uthus som omsøkt, gitt at det blir satt vilkår om at det ikke er tillatt med pipe/ildsted i uthuset.

STYRETS BEHANDLING

Ingen merknader.

VEDTAK

Villreinnemnda ikke innvendinger til at det gis tillatelse til oppføring av uthus som omsøkt, gitt at det blir satt vilkår om at det ikke er tillatt med pipe/ildsted i uthuset.

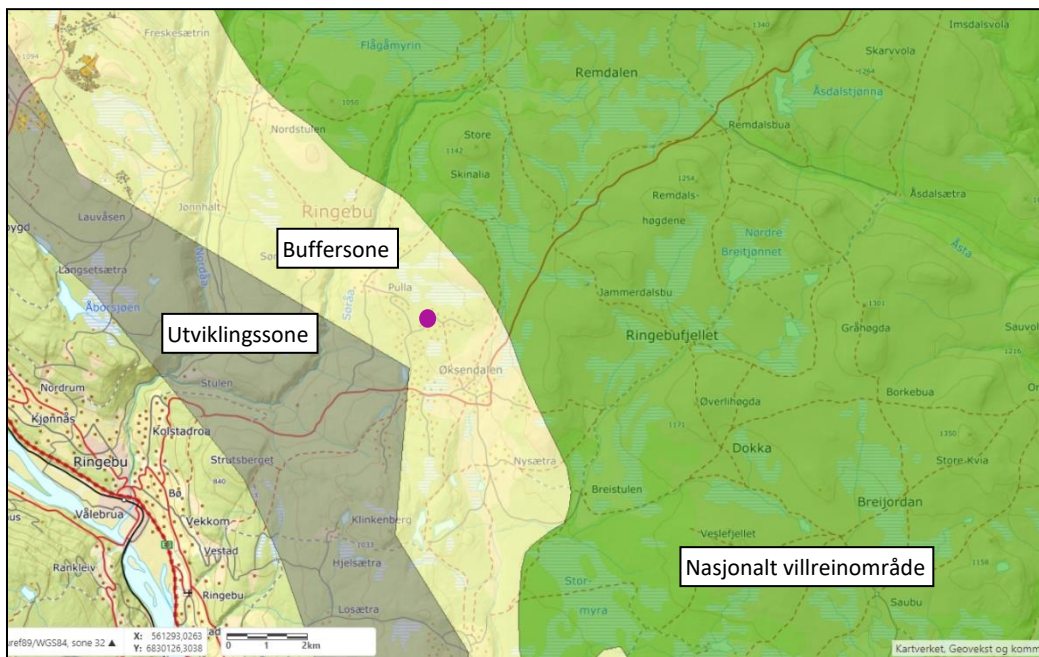
2020/22 RINGEBU – TILBYGG EKISTERENDE FRITIDSBOLIG

SAKSOPPLYSNINGER

Ringebu kommune har mottatt søknad om tilbygg (48,9 m² BRA) til eksisterende fritidsbolig. Utvidelsen utgjør en utvidelse av stue/oppholdsrom. Eksisterende hytte og uthus er til sammen på 69,1 m² BRA. Samla areal etter evt. utbygging blir da 118 m² BRA.

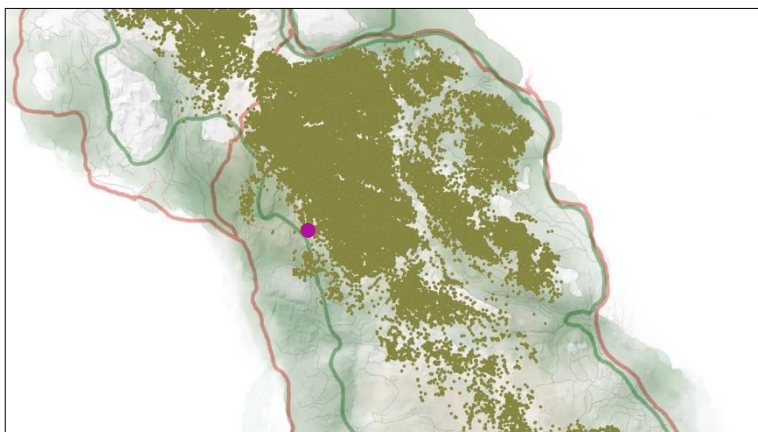
Forholdet til Regional plan for Rondane-Sjølnkletten

Eiendommen ligger i buffersona i regional plan, der det kan gis rom for tilbygg, uthus og anneks på godkjente bebygde fritidseiendommer utenfor regulert felt innenfor en øvre ramme på 120 m².

Figur 3. Utsnitt fra regional plan for Rondane-Sjølnkletten. Lilla prikk markerer plassering av eiendommen

Villreinens arealbruk

Figur 4. GPS-merkede simler i perioden mars 2010 tom april 2018. (Lilla prikk er omtrentelig plassering av hytta)

Kilde:

<http://server.villrein.no/fokus/rn/>

VURDERING

Dette er femte dispensasjonssøknaden i dette området Villreinnemnda har fått til uttale bare siden nyttår. I de to siste sakene (2020/17 og 2020/18) fattet nemnda følgende vedtak:

Villreinnemnda oppfordrer kommunen til å foreta en mer samla og konkret vurdering av utvidelser av fritidsboligene i LNF-områder i buffersona og samla konsekvenser for villreinen så fort som mulig. Dette for å unngå stadig uenighet i enkeltsaker mellom kommunale og regionale myndigheter.

Før en slik gjennomgang er foretatt tilrår nemnda at maks. øvre grense for fritidsbebyggelse i dette området (område 4b i kommuneplanen) settes til 90 m² BRA.

Dersom dispensasjonssøknader om utvidelser av fritidseiendommer gjelder uthus/utedo, ser ikke nemnda behov for å ha slike søknader på høring, forutsatt at kommunen ikke tillater pipe/ildsted i uthuset. Nemnda ønsker heller ikke søknader som gjelder påbygg til inngangsparti eller veranda, dersom dette ikke innebærer utvidelser av boarealet ellers. Ved tvil kan villreinnemndas sekretær kontaktes for å avgjøre om nemnda ønsker saken oversendt.

Fylkesmannen i Innlandet har tilrådd tilsvarende retningslinjer.

Det vil for denne saken på ny vises til avgjørelsen fra Kommunal- og moderniseringsdepartementet (KMD) i juni 2019. KMD tillot da at hytter i *utviklingssonen* i reguleringsplanen kunne utvides til 120 m² BRA uten dispensasjonsbehandling (dvs. behandles kun som byggesak), men at en tilsvarende praksis for buffersonen ikke ble tillatt. KLDs avgjørelse innebærer med andre ord at hytter i buffersona ikke *automatisk* kan utvides til 120 m² BRA.

Det vises for øvrig til vurderingene i sak 2020/17 og 18, med høringssvar fra villreinnemnda oversendt til Ringebu kommune 14.02.2019 (kommunens referanser 19/3106-5 og 08/1079-25). Det vises her bl.a. til at dersom eksisterende fritidshus i denne delen av buffersona i Ringebu alle får utvide til 120 m², vil det bety en økning i boarealet på 15.600 m², tilsvarende 130 nye hytter på 120 m².

En samla og konkret vurdering av hva utvidelser av eksisterende fritidsboliger i hensynssonene i regionalplanen samla sett vil ha å si for villreinen, vurderes, særlig ut fra det store omfanget av fritidshus, som nødvendig for å oppfylle kravet i naturmangfoldlovas §10 om samla belastning.

Dersom kommunen ikke foretar en samla vurdering som Kommunal- og moderniseringsdepartementet har oppfordret til, i samsvar med Naturmangfoldlovas §10, vil villreinnemnda måtte vurdere å klage på flere vedtak framover som kommunen fatter om utvidelse av boarealet for fritidshus i buffersona. Dette vil være uheldig, ikke minst i forhold til forutsigbarhet for søkerne og belastningen på kommunenes og regionale myndigheters saksbehandlingskapasitet.

Når kommunen skal revidere kommunens arealplan vil samla utbyggingsrammer i fjellområdene bli vurdert på nytt. Dersom det fram til en slik revisjon innvilges et stort antall dispensasjoner med betydelige utvidelser, vil dette bli en del av den samla utbyggingsrammen og vurderinger av evt. nye tomter for fritidshusbebyggelse. Også for kommunen bør det derfor være av interesse å foreta en samla vurdering av dispensasjonspraksisen i disse områdene.

FORSLAG TIL VEDTAK

Villreinnemnda oppfordrer kommunen på ny til å foreta en samla og konkret vurdering av hvilke konsekvenser utvidelser av fritidsboligene i LNF-områder i buffersona vil ha for villreinen. Dette som grunnlag for å utarbeide retningslinjer/bestemmelser i kommuneplanen. Slike

retningslinjer/bestemmelser vil skape større forutsigbarhet for søkerne, redusere omfanget av nødvendig saksbehandling, særlig i kommunen, og en unngår stadig uenighet i enkeltsaker mellom kommunale og regionale myndigheter.

Villreinnemnda og Fylkesmannen i Innlandet har tilrådd de samme og *foreløpige* retningslinjene for behandling av dispensasjonssaker. Utgangspunktet har vært å finne fram til en mest mulig smidig og samtidig forsvarlig måte å løse den antatt kommende utfordringen med mange dispensasjonssaker i buffersona i Ringebu kommune.

Retningslinjene åpner for å luke ut småsaker uten vesentlig betydning for villreinen og dermed redusere den administrative arbeidsbelastningen, særlig for kommunen, i slike saker. Samtidig vil det være rom for rimelige utvidelser (opp til 90 m²) fram til en samla vurdering er ferdig. Kommunen har i kommuneplanprosessen selv påpekt behovet for å ha et variert tilbud av fritidshus, ikke bare høystandardhytter.

Når en samla vurdering av potensielle utvidelser av fritidsboliger i buffersona er gjennomført, vil en ha et bedre kunnskapsgrunnlag for å vurdere differensierte retningslinjer/bestemmelser for utvidelser av eksisterende fritidsboliger i de ulike delene av buffersona i Ringebu kommune.

Villreinnemnda ber om å få kommunenes vedtak tilsendt.

STYRETS BEHANDLING

Leder og nestleder i nemnda støttet forslaget til vedtak.

Ringebus representant hadde følgende innspill:

Arbeidsutvalget i villreinnemnda for Rondane-Sølnkletten

Ringebu.07.04.2020

Viser til e-post fra saksbehandler Marit Vorkinn av 1. April 2020.04.07.

Sak 2020/22 med min uttalelse og kommentarer

Regionalplan Rondane -Sølnkletten, 5.4 Felles retningslinjer for buffersoner, SONE 2

Retningslinjer for fritidsbebyggelse og andre bygg: Det kan gis rom for tilbygg, uthus og anneks på eksisterende godkjente bebygde fritidseiendommer utenfor regulert felt innenfor en øvre ramme på 120 m² bruksareal (BRA). Parkeringsareal kommer i tillegg.

Lokale rammer for bebyggelsen må konkret vurderes i den enkelte buffersonen og fastsettes ut fra hensyn til villrein, bebyggelsens synbarhet og beliggenhet (snaufjell/skog), terreng, nærhet til vann og vassdrag og tilpasning til omkringliggende bebyggelse. Kommunene anbefales (gjennom revidering av kommuneplanens arealdel) å utarbeide særskilte bestemmelser for buffersonene.

Kommentarer:

120 m² bruksareal er det *maksimale* arealet som kan tillates for hver enkelt eiendom. Hvor stort areal som kan tillates pr. hytte i ulike områder må ifølge retningslinjene i planen

vurderes konkret i forhold til villrein og andre forhold som nevnt over. Her bør lokaldemokratiet ha stor betydning og det er politikerne i planutvalget som kjenner kommunen best. Retningslinjene anbefaler at kommunen utarbeider særskilte bestemmelser for buffersonen.

Sak 2020/22. søknad om dispensasjon fra kommuneplanens arealdel

Området ligger i gult område (buffersone for villrein, sone 2. H560_2)
Jeg mener at det KAN tillates tiltak på eksisterende fritidseiendommer innenfor en øvre ramme på 120m2 BRA i tråd med Regionplan-Rondane-Sølnkletten og mener at retningslinjene i planen er vurdert. En konkret vurdering ut fra hensyn til villrein må være at dispensasjonen innvilges.

Bebyggelsen av denne hytten med en slik synbarhet og beliggenhet i dette skogsområde, må være helt greit. I forhold til omkringliggende bebyggelse så må dette se på som positivt.

Tiltaket ligger i et skjermet skogområde/terreng. Det er ikke i nærheten av vann eller vassdrag og er ikke skjemmende for annen bebyggelse. Det er ingen observasjoner av villrein i dette område hverken sommer eller vinter.

Jeg viser til KMD sin avgjørelse av i innsigelsessak av 18.06-2019 i Ringebu kommunes kommuneplan for Ringebu 2018-2030. Den sier de ikke noe om hvor mye hyttene kan utvides i buffersonen. KMD tillot hytter i utviklingssonen i reguleringsplan kunne utvides til 120 m2 BRA uten dispensasjonsbehandling. (dvs kun som byggesak) men at tilsvarende praksis for buffersonen ikke ble tillatt.

I saksbehandler sin vurdering står det følgende:

At en tilsvarende praksis i buffersonen ikke ble tillatt.

Mitt spørsmål er: Hvor står det i KMD sine kommentarer og vedtak?

Hvem har foreslått 90 m2 BRA og hvor kommer dette fra? Villreinnemnda eller fylkesmannen kan ikke (bare) sette en max grense på 90 m2 BRA, når Ringebu kommune ved den politiske ledelsen ønsker 120m2 BRA som er i tråd med regionplan. Hva er begrunnelsen?

Et totalt areal på 120m2 BRA hytte med uthus og skåle vil ikke øke kapasiteten av personer, men registrerer at det er et sterkt fokus på det. Hvor finnes i så fall den dokumentasjon?

I vurderingen fra saksbehandler brukes det en (NY?) **sone** ved navn **hensynssone**.

Jeg siterer følgende fra vurderingen i saken:

En samla konkret vurdering av hva utvidelser av eksisterende fritidsboliger i hensynssonene i regionplan samla sett for villrein osv.

Hvor kommer denne sonen inn? og hvorfor benyttes den begrepsbruken på en sone som ikke finnes i plan?

**I regionplan for Rondane -Sølnkletten,
vedtatt i Miljødepartementet den 17.09.2013 er følgende soner nevnt:**

Sone 1. Nasjonal villreinområde

Sone 2. Buffersone

Sone 3. Utviklingssone i randområdene (Rondane)

Sone 4. Utviklingssone i dalførene.

Jeg forventer at begrepsbruken i fremtiden angående soner, følger den regionale plan og at det gis et positivt vedtak i sak 2020/22 på tilbygg av eksisterende fritidsbolig.

Ellers så støtter jeg forslaget om at Ringebu kommune skal foreta en samla og konkret vurdering av hvilke konsekvenser utvidelsene av fritidsboligene i LNF-områder i buffersonene vil ha for villrein og at det blir utarbeidet retningslinjer/bestemmelser i kommuneplanen.

Jeg er godt kjent med at det er utført svært mange avbøtende tiltak de siste 30 årene i forhold til villrein, og håper bestemmelser og retningslinjer vil skape forutsigbarhet for søkere, for kommunen og forhåpentligvis redusere omfanget av unødvendig saksbehandling for alle parter. En stadig uenighet mellom kommunen og overordna regionale myndigheter må unngås.

Vedlegg:

KMD sin avgjørelse, slik at andre medlemmer i villreinnemnden kan få lese avgjørelsen i innsigelsessaken med kommentarer og vedtak av 18.06.2019.

Laila Bårdsløkken
Ringebu

Spørsmålene fra Laila Bårdsløkken er svart ut i eget notat fra nemndas sekretær 14.04, oversendt nemnda sammen med revidert protokoll.

VEDTAK

Villreinnemnda oppfordrer kommunen på ny til å foreta en samla og konkret vurdering av hvilke konsekvenser utvidelser av fritidsboligene i LNF-områder i buffersona vil ha for villreinen. Dette som grunnlag for å utarbeide retningslinjer/bestemmelser i kommuneplanen. Slike retningslinjer/bestemmelser vil skape større forutsigbarhet for søkerne, redusere omfanget av nødvendig saksbehandling, særlig i kommunen, og en unngår stadig uenighet i enkeltsaker mellom kommunale og regionale myndigheter.

Villreinnemnda og Fylkesmannen i Innlandet har tilrådd de samme og *foreløpige* retningslinjene for behandling av dispensasjonssaker. Utgangspunktet har vært å finne fram til en mest mulig smidig og samtidig forsvarlig måte å løse den antatt kommende utfordringen med mange dispensasjonssaker i buffersona i Ringeby kommune.

Retningslinjene åpner for å luke ut småsaker uten vesentlig betydning for villreinen og dermed redusere den administrative arbeidsbelastningen, særlig for kommunen, i slike saker. Samtidig vil det være rom for rimelige utvidelser (opp til 90 m²) fram til en samla vurdering er ferdig. Kommunen har i kommuneplanprosessen selv påpekt behovet for å ha et variert tilbud av fritidshus, ikke bare høystandardhytter.

Når en samla vurdering av potensielle utvidelser av fritidsboliger i buffersona er gjennomført, vil en ha et bedre kunnskapsgrunnlag for å vurdere differensierte retningslinjer/bestemmelser for utvidelser av eksisterende fritidsboliger i de ulike delene av buffersona i Ringeby kommune.

Villreinnemnda ber om å få kommunenes vedtak tilsendt.